

Súkromná základná škola
S.E.N.E.C.

I_nformačný N_ápaditý A_kčný K_{reatívny} Í_ha

..... 1/2020

školský časopis
Súkromnej základnej školy, Kysucká 14, Senec

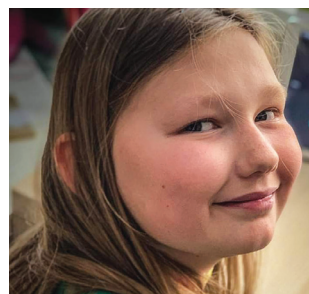
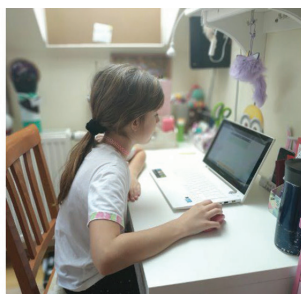

FOTOREPORTÁŽ

Škola doma

Počas karantény sa škola presunula do našich domácností. Učebnice, zošity a online hodiny boli zrejme všade. V kuchyni, obývačke, detskej izbe, ale aj na záhrade. Pozrite sa, ako to počas tých dlhých týždňov vyzeralo u mnohých z nás.

-red-

Obsah

Fotoreportáž	2
Úvodník	3
Spravodajské okienko	4-6
Pod kožu	7-9
Zažili sme spolu	10-11
Stredajšie výzvy	12-14
Karanténa a my	15-22
Žiacka školská rada	23
Prví absolventi našej školy sa lúčia	24-29
Na voľné chvíle	30-31
Návrat do školy	32

*Štorté číslo školského časopisu Súkromnej základnej školy, Kysucká 14, Senec
Vydané v júni 2020 v náklade 150 ks.*

Redakčná rada: Elena Jasenovicová, Nina Tereza Andrejčáková, Lucia Božíková, Adam Pikáli, Viktor Čukan, Martin Hajko, Samuel Molnár, Tomáš Nemoga, Markus Soppko, Adam Šuvada, Radovan Kuzma

Zodpovedný redaktor: Mgr. Dana Sýkorová

Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky tak, aby sa po redakčných úpravách nezmenil ich význam.

Zachovajme „koronu“ v nás

V marci sme opustili školské lavice, chodby osireli, budova sa zamkla.

Žiacka vrava stíchla, vystriedal ju počiatkový stres, obavy, dištančné vzdelávanie, ktoré sa každým týždňom formovalo. Postupne sme sa všetci učili fungovať z domu... práve sem sa presunuli školské hodiny, prípravy, pravidelné porady, ale aj učenie detí, varenie, upratovanie, home office... Rodičia sa stali čiastočnými učiteľmi, a učitelia bojovali na dvoch frontoch - pracovnom i rodinnom. Zmes povinností bola neraz na mašľu... Nik to nemal ľahké. Každý to zvládol po svojom, každý bol v iných podmienkach a situáciách. Spoločne sme však chceli jedno - pokračovať v dobre rozbehnutom vzdelávaní a stále doň vnášať radosť a kreativitu. Zaviedli sa stredajšie výzvy, počas ktorých sme tvorili, varili, tancovali, oddychovali. Výzvy, ktoré nás spájali, lebo hoci sme nemohli byť fyzicky spolu, zdieľali sme aspoň túto činnosť. Počas tejto výzvy sme sa (aj my učitelia) nadýchli, oddýchli si a tvorili niečo, čo bolo mimo učebných osnov. Školské brány sa po troch mesiacoch opäť otvorili, takže stredajšie výzvy sa skončili. Tá najväčšia je však pred nami - zamyslite sa, čo vám toto neraz neľahké obdobie dalo, čo ste pochopili a počas karanténnych týždňov v sebe zmenili. Za čo ste korone vďační... Pracovno-spoločenský kolobeh sa totiž opäť rozbieha. Je len na nás, či sa v ňom opäť rozvíjame po starom, alebo naskočíme na novú vibráciu. Pomalšie, pokojnejšie ...koronovskú.

Dana Sýkorová

SPRAVODAJSKÉ OKIENKO

V januári sme bodovali na olympiádach

Začiatkom roka 2020 sa nám darilo vo viacerých sférach. Bodovali sme v okresnom kole matematickej olympiády žiakov 5. a 9. ročníka. Zvítazila v ňom Karin Jakubcová z 9.A, ktorá postúpila do krajského kola. Tomi Strigač z 5.A súťažil prvýkrát a získal krásne 3. miesto. Uspeli sme aj v olympiáde z nemeckého jazyka. Reprezentovali nás na nej žiaci 8.A Filip Barka a Nina Růžicková. Filip, ktorému sa podarilo obsadiť výborné 2. miesto, postúpil do krajského kola. Vynikajúco sa nám darilo aj na olympiáde z anglického jazyka. Svoje jazykové schopnosti si boli vyskúšať Marion Adriaensen zo 7.A, ktorá zvítazila v kategórii 1A a postúpila do krajského kola. V okresnom kole súťažil aj Richard Schwartz z 9.A, ktorý sa umiestnil na 5. mieste.

Lyžiarsky výcvik siedmakov

V posledný januárový týždeň sa žiaci 7.A v plnom počte vybrali na lyžiarsky výchovno-vzdelávací kurz do strediska Roháče Spálená. Keďže už boli všetci lyžiarmi, mohli celý týždeň využiť na zdokonaľovanie svojej techniky pod vedením našich inštruktorov Zuzky Hüttnerovej, Romana Heribana a Tonky Štefanovej. Nie všetko išlo v ideálnej stope, pretože niektorí chlapci mali problém s dodržiavaním tzv. Bieleho kódexu - pravidiel na lyžiarskom svahu, ako aj pravidiel slušného správania. Na tom zrejme ešte bude potrebné popracovať.

Doktor Dollittle v seneckom kine

Koncom januára, 27.1.2020, sme boli v seneckom kine na filme o doktorovi Doolitlovi. Známeho doktora, ktorý sa vedel rozprávať zo zvieratami, si bol pozrieť celý prvý stupeň. Film bol zábavný a akčný, takže sa všetkým páčil. Doolittle musel liečiť aj anglickú kráľovnú, pri čom mu pomáhali zvieratká. Hľadal mapu, ktorá ho dovedie k lieku. Nakoniec sa mu to podarilo a kráľovná opäť vyždravela. Boli sme radi, že sme tento film videli.

Pol rok sme ukončili Dňom vďačnosti

Prvý polrok v škole ubehol veľmi rýchlo. Hodnotenie našej práce prebehlo v jednotlivých triedach. Potom sme sa však všetci zišli - prvostupňári v klube a druhostupňári v pohybovom štúdiu, aby sme spoločne vyjadrili vďačnosť za všetko a všetkým, ktorým sme to chceli povedať. Ďakovali sme spolužiakom, učiteľom, kuchárkam, rodičom, kamarátom... Bol to veľmi silný zážitok.

Februárový karneval sa podaril

Školský klub pripomínal v pondelok 24.2.2020 jednu veľkú rozprávku. V jeho priestoroch sa totiž zabávali strašidlá, princezné, zombíci, rozprávkové postavičky, policajti, dokonca aj ženích s nevestou. Žiaci 1. stupňa to rozbalili na karnevale, ktorý bol plný hudby, súťaží a zábavy. Nechýbala módna prehliadka, či výroba masiek, ktoré boli krásne. Presvedčte sa sami....

Premiérový ročník súťaže Naša škola má talent zaujal a pobavil

Valentína (14.2.2020) oslávila naša škola originálnym spôsobom. Okrem valentínskej pošty, prostredníctvom ktorej sme mohli napísať svojim spolužiakom či spolužiačkam, sme si tento deň užili kopec zábavy. Prvý stupeň bol už od prvých hodín v MsKS, kde sme fandili našim odvážnym spolužiakom.

Žiacka rada vymyslela zaujímavú súťaž - Naša škola má talent, do ktorej sa mohol zapojiť ktokoľvek z nás. Ako hovorí názov, išlo o predvedenie svojho talentu pred ostatnými žiakmi školy. To, že máme mnoho talentovaných, sa ukázalo

SPRAVODAJSKÉ OKIENKO

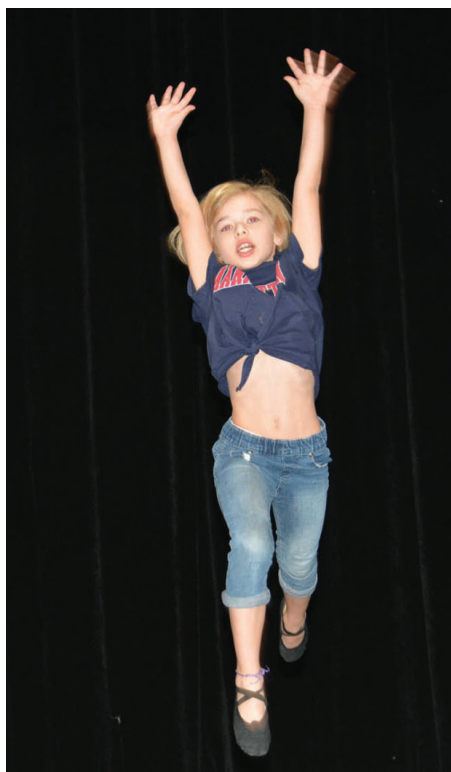
v jednotlivých vystúpeniach. Súťažilo sa v dvoch kategóriách- jednotlivci a skupiny. Žiaci najčastejšie tancovali (moderné i ľudové), recitovali, hrali na flaute, a dokonca prišli aj chalani s parkourom. Odborná porota – Zuzka Turcárová, Tony Wye, Maťa Sršňová, Nina Andrejčáková a Filip Barka mala čo robiť, nakoľko boli vystúpenia naozaj na úrovni. O zvukovo-technické zabezpečenie sa postarali Miško Fremal a Stanko Grich a celým programom sprevádzali moderátori Eliška Némethová a Luky Prochádzka.

Do programu sa so svojimi vystúpeniami zapojili:

Samko Vilčínský, Stelka Pullmanová, Lukáš Ivančuk a Alex Hvezdúľ z 1. A
Hanka Pikáľiová, Lujza Krajčovičová, Lili Krasová a Nelka Veselá z 2. A
Zuzka Sabová, Adelka Jasenovcová a Andrej Gubka z 3. A

Nely Horníková a Vanessa Ihnátová z 3. B

Alex Čopan zo 4. A

Oliver Krajčovič, Tomáš Nemoga, Adam Pikáli a Martin Hajko zo 4. B
Ela Balátová, Táni Bollová a Kika Zverbíková zo 6. A

Víťazi v kategórii jednotlivec:

1. Lujza Krajčovičová – tanec
2. Táňa Bollová – prednes
3. Hanka Pikáľiová – tanec

Víťazi v kategórii skupina:

1. Adam Pikáli a Martin Hajko – prednes
2. Oliver Krajčovič a Tomáš Nemoga – parkour
3. Nely Horníková a Vanessa Ihnátová – tanec

Víťazom blahoželáme a tešíme sa na ďalší ročník súťaže. **-red-**

Chcel meniť svet, stal sa učiteľom

Keď sa v našej škole povie „Michal Chrapčiak“, všetci si hneď vybavlia mladého, kúľového zarasteného týpka s dredmi, učiteľa jedného z najobľúbenejších predmetov – informatiky. Okrem toho, že je vždy v pohode a dobre naladený, je v našej škole jediným interným učiteľom mužského pohlavia. A to nie hocijakým. Niet azda oblasti, v ktorej by nebol doma – je zdatným športovcom, diskdžokejom, folkloristom, cestovateľom, bylinkárom, ajťičkárom. Nestačí? Tak sa poďme spolu o ňom dozvedieť ešte viac.

• Svojím výzorom sa výrazne líšite od tradičnej predstavy, ktorú máme o učiteľoch. Je váš imidž prejavom nejakej rebélie či je skôr prirodzeným odrazom vašich postojov a názorov? V akom veku ste si nechali urobiť dredy?

Začnem od konca. Ten prvý dred som si nechal spraviť v Berlíne zhruba 5-7 rokov dozadu. Presne si to naozaj nepamätám, ale v prípade potreby by som sa vedel dopracovať i k presnému dátumu. O dredoch som sníval ešte v puberte, ale nikdy sa mi nepodarilo preklenúť to

komplikované obdobie, keď sa mi všetci spolužiaci smiali a podpichovali ma, aby som sa už konečne ostrihal, lebo vyzerám, ako mikrofón. Vyšlo to až v dospelosti a ja som si symbolicky nechal svoj prvý dred spraviť od toho najväčšieho dredáka, akého poznám, člena mnohých skvelých reggae kapiel a môjho blízkeho priateľa. Tie druhé dva mi dorobila moja priateľka, pretože na ten prvý som si rýchlo zvykol a chýbali mi k nemu parťáci. Takže všetky tri moje dredy (volám ich minimalreggae) sú skutočne moje a po-

zostávajú z mojich vlastných vlasov. Týmto som, myslím, odpovedal aj na druhú časť otázky – nie rebélia, ale splnený detský (či skôr pubertálny) sen. A keď už ich raz mám, rád by im doprial čo najviac času na mojej hlave, pretože viem, ako dlho som na ne čakal. Zároveň si uvedomujem, že je to možno aj posledná príležitosť na takýto úlet, pretože skôr či neskôr začnem zrejme plešať.

• A kedy prišlo vaše prvé tetovanie? Čo naň povedali vaši rodičia?

Veľmi prezieravo som to zvládol i s prvým tetovaním. A to tak, že som si ho dal spraviť v čase, keď už mi naň rodičia nemuseli povedať nič. Teda, opäť vtedy, keď už som bol dospelý. Myslím, že som chodil ešte na vysokú. Spomínam si však veľmi dobre na moment, keď sme raz priplávali na vodnom bicykli k mólu, kde sa opaľovali moji rodičia a keď sme odchádzali, otec

POD KOŽU

si po prvý raz všimol jedno z mojich tetovaní. Tetky som pred rodičmi skôr ukrýval, ako sa nimi pýšil. Najmä pred otcom. Ale zvykol si. Resp. stále si na mňa zvyká. Mimochodom, moje prvé štyri tetovania robil ten istý človek, ktorý mi spravil aj môj prvý dred, takže dá sa povedať, že mám osobného tatéra-dredéra.

• **S vaším vzdelaním a schopnosťami môžete byť dobre zarábajúcim ajtičkárom. Čo vás motivuje zostať v školstve?**

Túto otázku by som si rád položil opačne – čo ma nemotivovalo zostať v IT sfére.

Ja som sa totiž ihneď po škole (2 týždne som brigádoval v jasiach, ale to je tajko) zamestnal v IT gigantovi IBM, po dvoch rokoch som sa však rozhodol nepokračovať a nepredĺžiť zmluvu. Viac a viac som sa totiž díval v práci von oknom na Malé Karpaty, ktoré sa z deviateho poschodia zdali byť ešte o čosi bližšie. Sen sa

mi opäť splnil a ja som sa do nich najskôr presťahoval a následne som tam začal i pracovať. S deťmi, v škôlke. A to bol skutočný zrod učiteľa Michala. Po prvý raz, napriek tomu, že mám úspešne ukončené vysokoškolské vzdelanie ako pedagóg, som sa cítil byť pripravený čeliť takejto vážnej výzve. Či viete a či nie, zodpovedáme za ľudské životy. No osud zas raz zamiešal karty, ja som podstúpil operáciu a po nej som sa vrátil do Senca. V skratke - > a tak som sa ocitol tu. Teraz už by som túto prácu nevymenil, ale pravda je, že takáto skvelá konštelácia nemusí byť samozrejmosťou v každej škole, a to, že sa toto všetko odohráva práve v Senci, je pre mňa ešte o čosi špeciálnejšie a symbolickejšie.

• **Aké je to byť jedným z mála učiteľov-mužov v takmer čisto ženskom učiteľskom kolektíve? Čo by ste odkázali chalanom, ktorí sa pohrávajú s myšlienkou ísť raz vo vašich šľapajach?**

Celý život som premýšľal, či som niečím výnimočný, či môžem niečo odovzdať ľudstvu, či môžem niečo zmeniť, opraviť, zlepšiť, niečo po sebe zanechať. A keď som sa stal učiteľom, zistil som, že môžem. To je odkaz pre adeptov. A taktiež im odkazujem, že v ženskom kolektíve sa muž môže cítiť jedine skvelo. Ale pozor, nežiarlite na telocvikárov!

• **Okrem informatiky ste aj učiteľom angličtiny. Hovoríte okrem nej ďalšími cudzími jazykmi, napríklad aj takými, ktoré sa učia v našej škole?**

Skôr nie. Dorozumiem sa maďarsky, česky, čo-to ešte pochopím nemecky, ale už to nie je, ako za starých čias. Teraz sa všade dohovorím anglicky. Vo Francúzsku, v Taliansku, v Rakúsku, v Nemecku i v Maďarsku. Jáj a vo Veľkej Británii sa dohodnem hravo poľsky.

• Cudzie jazyky využívate určite aj na potulkách svetom. Kam najďalej vás doteraz zaviedli túlavé topánky?

Na Nový Zéland.

• Napriek láske k cestovaniu sa netajíte svojím vrúcnyim vzťahom k Slovensku, k našim tradíciám a folklóru. V čom je náš folklór jedinečný oproti iným krajinám? A vlastne, ako a kedy ste sa dostali k hre na fujaru?

K hre na fujaru som sa dostal až v dospelosti, opäť som na to musel najskôr dozrieť. A museli nastať nejaké spojenia a prepojenia. Ale folklór som miloval roky predtým. Nie len tanec, ale aj ľudovú hudbu, tradície, remeslá.. Čo sa týka lásky k Slovensku – otcova vetva je z Lipтова. Od malička si spomínam na cestovanie za prababkou, neskôr za starkou, a na to, ako som bol nalepený na okne auta hneď, ako sa objavili na horizonte prvé kopce. A v čom sme jedineční? Možno je to tou ťažkou životnou cestou, ktorú si naši predkovia museli prejsť a ktorá sa vryla do našej histórie. Možno je to tá úprimnosť, možno ten hlboký pocit, ktorý dokázali zhmotniť do večnosti.

• Čo by ste odkázali našim žiakom, ktorí frflú na slovenčinu, tvrdia, že ju do života nepotrebujú a že dnes treba vedieť predovšetkým po anglicky?

Že keď budú frflať, napařím im takú poznámku, že sa z nej nespamätajú! A ešte, že ak sa nenaucia po slovensky, darmo budú vedieť anglicky. Je to ako so šťastím. Ak nie si šťastný ty sám, nikdy nebudú šťastní ľudia okolo teba. Kým neovládaš vlastný jazyk, darmo sa budeš učiť ďalšie. Tak isto je to aj s prírodou. Darma budeš hovoriť, kde je ako krásne, kým si neprebádal krásy okolo seba.

• Vieme o vás, že ste veľkým milovníkom prírody. Čo v nej nachádzate? Máte

aj nejaké obľúbené miesto, na ktoré sa rád vraciate?

Mám chatu po starom otcovi na Zochovej chate v Harmónii. Tam chodím rád a často. Takisto zbožňujem Blatnicu pri Martine, ale takto by som mohol menovať donekonečna. Milujem prírodu, či je to Martinský les za seneckou skládkou, alebo zastavaný Chopok. A čo nachádzam v prírode? Pokoj, relax, čerstvý vzduch, odych, silu, energiu, život, radosť. Všetko.

• V našej škole vediete krúžok bedmintonu. Je len vašim koníčkom alebo ste sa mu niekedy venovali aj na profesionálnejšej báze? Ktorým ďalším športom sa venujete? Preferujete individuálne či kolektívne športy?

Mám rád všetky športy. Teda takmer všetky. Chytával som hokejbal, hrával futbal, plával, bicykloval, skejtoval, tancoval atď. Bedminton je len jeden z mnohých, pre Senec celkom typický vďaka slnku a jazerám. Takže ďaleko som k nemu nikdy nemal, ale profesionálne som ho nehrával. Ťažko povedať, či mám radšej kolektívne, alebo individuálne športy. Zrejme to záleží vždy od konkrétneho športu. Momentálne si rád nájdem čas na futbal.

• Aký je váš vzťah ku knihám? Prečítate si radšej dobrú knihu či dáte prednosť filmu? Aký žáner obľubujete?

Mám rozčítaných niekoľko kníh súčasne, ale je pre mňa problémom dokončiť rozrobenú prácu, pretože robím strašne veľa vecí naraz. Najradšej mám Štúrove spisy, filozofické a jogínske knihy, fakty. Realitu. A Malého Princa.

• Máte nejaké životné krédo, ktorého sa držíte?

Moruše roste v zahradě, ale strýc bydlí v Kyjevě.

Nina Tereza Andrejčáková, 9.A

ZAŽILI SME SPOLU

Aj bežne „nudné“ veci sa dajú učiť zábavnou formou

Vedeli ste,

- čo všetko má na starosti polícia?
- že aj policajtov je niekoľko druhov?
- do akého veku môže ísť dieťa na bicykli po chodníku a kedy po ceste?
- ako reaguje vaše telo pod vplyvom alkoholu?
- ako sa správať na internete bezpečne?

My sme veľa z toho veru nevedeli. Ale po niekoľkých stretnutiach s pani policajtkou, ktoré sme v rámci vyučovania absolvovali v januári a vo februári, nám je už všetko jasné. Zažili sme s ňou naozaj zábavné a zaujímavé dopoludnia a dozvedeli sa veľa dôležitých informácií. Venovali sme sa témam, s ktorými sa stretávame denne v bežnom živote – napríklad ako sa správať, keď sme účastníkmi premávky. Mnohí chodíme do školy pešo, na kolobežke, na bicykli. Po chodníku máme chodiť vpravo! Ale

chodník nám už nepatrí, ak ideme na bicykli! Po chodníku totiž môžu jazdiť na tomto dopravnom prostriedku len deti do 10 rokov. Starší už musia jazdiť po ceste a dodržiavať pravidlá cestnej premávky. Otestovali sme si zaujímavé okuliare, s ktorými sme sa si mohli vyskúšať, ako vidí, či reaguje človek pod vplyvom alkoholu. A teda my sme sa sami na sebe nasmiali, lebo sme nevedeli poriadne rovno chodiť, narážali sme do prekážok. Niektorým sa krútila hlava a dobre nevideli. Ale keď sme si

uvedomili, aké následky môže takéto nezodpovedné správanie spôsobiť, smiech nás prešiel. Alkohol na cestu nepatrí vôbec!

Často spomínanou témou je dnes bezpečnosť na internete. Aj o tom sme hovorili. Čo je to kyberšikana, ako chrániť sami seba. Videli sme zaujímavý film o tom, že nemáme na internete veriť každému. Uvedomili sme si, že je lepšia

prevencia, ako potom riešenie vzniknutého problému. Radšej tým nepríjemnostiam chceme predchádzať. Predsa len od veku 14 rokov a jeden deň sme trestnoprávne zodpovední sami za seba (vedeli ste to?).

My ďakujeme za túto príležitosť a skúsenosti! A tešíme sa na nové, ktoré nám naša škola prinesie.

Maťa Sršňová a kolektív 6.A

Webinár základy podnikania

Kedže sme vlani v škole absolvovali program Základy podnikania a boli sme super šikovní, vzdelávacia organizácia Junior Achievement Slovensko (JA Slovensko) nás požiadala o pomoc pri webinári pre ďalšie základné školy.

Napriek tomu, že webinár trval len hodinu, v JA kancelárii sme všetci štyria (Táňa, Ela, Peťa a Jarko zo 6.A) strávili celý deň. Dozvedeli sme sa viac o JA Slovensko ako to tam funguje a aj niečo viac o Základoch podnikania. Keďže webinár bol vysielaný naživo do celého Slovenska, museli sme si to párkrát preskúšať a nacvičiť. Postupne sme upravovali a doladzovali všetky detaily. Samotná „naša“ aktivita bola zameraná na vysvetlenie rozdielov medzi kusovou a hromadnou výrobou a my sme boli hlavní aktéri – vyrábali sme pizzu. Kusová výroba spočívala v tom, že každý vyrábal pizzu sám. Bolo málo nástrojov na výrobu, a preto sme museli čakať kým jeden dorobí a potom mohol ísť ďalší. Ako sme to mohli zrýchliť a uľahčiť? Umožnila nám to montážna linka, a to tým, že sme využili deľbu práce a samotnú výrobu rozdelili na menšie časti (prvý pripravoval cesto, druhý z neho spravil rovnomerný kruh, tretí kladol salámu a posledný doplnil olivy – a pizza bola hotová :-)). Vypočítali sme produktivitu práce a zistili, že hromadná výroba je zvyčajne efektívnejšia ako ku-

sová. Bolo to veľmi poučné a zaujímavé. Spoznali sme nových ľudí a užili si aj krásny výhľad na bratislavský hrad z 15. poschodia. Po 2. skúške nás čakal obed, ktorý musíme spomenúť, lebo bol fantastický (McDonald's). A pred živým online vysielaním sme si ešte spoločne stihli zahrať stolovú hru a ani sme nevedeli ako, bolo to za nami. Myslíme si, že to dopadlo super – aj všetci ostatní nás chválili :-). Chvíľku sme si po dlhom čase teda užili spoločnosť priateľov, pomohli dobrej veci, domov sme sa vracali unavení, ale spokojní a isto na to budeme ešte chvíľku v dobrom spomínať. Chcete si nás pozrieť naživo? Webinár si môžete pozrieť aj dodatočne na stránke www.jaslovensko.sk/zaklady-podnikania. A nakoniec, program Základy podnikania samozrejme odporúčame každému, ktorý by chcel v budúcnosti podnikáť.... a rovnako aj tým, ktorí sa len chcú dozvedieť niečo nové a užiť si pri tom kopu zábavy. Ďakujeme, Súkromná základná škola Senec a Junior Achievement Slovensko, že my sme túto možnosť dostali.

**za celý tím
Táňa Bollová a Ela Balátová, 6.A**

STREDAJŠIE VÝZVY

Výzvy nás učili kreativite, ekológii i solidarite

Učenie na diaľku malo svoje plusy i mínusy. K tým prvým patrili rozhodne stredajšie výzvy, ktorých sme počas karantény stihli absolvovať 10. Počas nich sme oddychovali, ale aj tvorili a fotili sa. Všetci sme tak vyplli od edupage, počítačov a kamier. Pamätáte si ešte na ne?

Výzva č. 1 - Pyžamový čítací deň

Patrila kniham, knižkám...jednoducho čítaniu. Podľahli mu či už prváci, deviatci, žiaci, rodičia.. Podľa fotiek, ktoré sme zdieľali, sa čítalo dnu i vonku, osamote i spolu v rodinnom kruhu. Jednoducho všade.

Výzva č. 2 - Stavíme, budujeme, tvoríme
Presne takto to vyzeralo aj v praxi. Tvorili sme sami, so súrodencami či kamarátmi na diaľku. Z tejto výzvy vzniklo kopec zaujímavých výtvorov a kreatívnych kuskov.

Výzva č. 3 - Vtipkujeme na 1.apríla

Keďže táto výzva pripadla na deň vtákov, niesla sa v tomto duchu. Nahrá-

vali sme odkazy, vtipné videá, vtipy... ktoré všetkých pobavili. Niektorí sa pohrali s grafikou a vytvorili vtipnú fotku, iní si trúfali aj na scénku či bláznivé video.

Výzva č. 4 - Veľká noc

Trvala pár dní a mohli sme sa v nej skutočne vyblázniť. Leitmotívom bola Veľká noc. Na fotkách sme pekli, vyzdobovali, upratovali, sadili a tvorili. Z každej fotky bola cítiť prichádzajúca jar, ale aj rodinná pohoda.

Výzva č. 5 - Podnikanie a inovácie

Bola skutočne originálna - úlohou bolo vymyslieť podnikateľský plán, vytvoriť vynález, ktorý by pomohol Slovensku. Zapojilo sa veľa žiakov (34), ktorí tak museli byť rozdelení do viacerých kategórií:

1.kategória (1.-3. ročník) - vyhrala Lily Macsaiová z 3.A a jej projekt záchranná stanica a obchod pre netopiere

Tieto zvieratá opradené mýtni (napr. že sa zapletajú do vlasov alebo že sú to upíri) má Lily rada od malička. Odkedy sa začal šíriť koronavírus, mnohí uverili, že aj za to môžu netopiere. V niektorých krajinách ich kvôli tomuto hoaxu začali hromadne zabíjať. Preto sa rozhodla, že vytvorí záchrannú stanicu, kde sa bude snažiť pomôcť zachrániť ohrozené druhy netopierov. Bude to tiež prvá klinika pre netopiere na Slovensku, v ktorej bude pomáhať aj zraneným a chorým netopierom z okolia. Ľudia sa budú môcť prísť pozrieť a dozvedia sa veľa zaujímavostí o týchto užitočných a milých tvoroch. Keďže veľmi rada kreslí a navrhuje oblečenie, otvorí si pri stanici obchod Bat-Shop, v ktorom chce predávať originálne modely oblečenia s motívom netopierov, suveníry, knihy a domčeky pre netopiere (Bat Boxy). Aj vďaka tomu získa financie pre záchrannú stanicu.

2.kategória (4. ročník) - vyhral Alex Čopan zo 4.A s projektom rockovej skupiny. Jeho snom je sa stať sa úspešným gitaristom, a preto sa rozhodol pre tento hudobne zameraný projekt. Vypracoval ho od A po Z, nakoniec dokonca aj zahral. S kapelou chce spočiatku hrať na školských predstaveniach, zdokonaľiť sa a prepracovať sa medzi najlepších. Ako hviezda bude potom robiť charitatívne koncerty aj pre našu školu.

3.kategória (5.-8.ročník) - zvíťazila Nina Růžicková z 8.A, ktorá vymyslela ekologickú hru v teréne Trash Game. Ide o aplikáciu do mobilov, hru, vďaka ktorej by sa znížilo množstvo odpadkov vonku.

Táto hra, The Trash Game, bude hlavne pre deti, keďže starší by ľahko podvádzali. Mala by fungovať tak, že keď hráč pozbiera odpadky z vonku, zahodí ich do správneho separačného koša a dostane virtuálne peniaze, Trash Cash. Za zarobený Trash Cash si potom môže kupovať dekorácie do svojej virtuálnej záhradky a domčeka.

Špeciálnu kategóriu vytvoril náš lektor anglického jazyka Tony Wye, ktorý vymyslel Hot- Zlinu. Teplú verziu obľúbenej studenej pochúťky.

Všetci zúčastnení dostali vecné ceny (Mini story cubes). Víťazi podľa vlastného výberu. Lily a Nina venovali svoje ocenenia charite, na Lilin projekt, o ktorom si môžete prečítať v časopise.

Výzva č. 6 - Deň Zeme

Výzva, ktorú sme venovali našej planéte, mala 2 časti- praktickú a teoretickú. V praktickej sme konali dobré skutky a fotili ich. Do 100 m od svojho bydliska sme robili nejaký dobrý ekologický skutok - zbierali odpad, vyčistili chodník, jarok, či vysádzali stromy, kríky....

V teoretickej sme tvorili plagáty, letáky či videá s ekologickou témou, ktoré budeme v budúcnosti používať na vyučovanie.

Výzva č. 7 - Varíme, pečieme, kuchíme
Vymyslel ju Martin Baďura zo 4.B. Prieštor v nej dostali všetci, ktoré sa nebáli,

STREDAJŠIE VÝZVY

nelenili a svojím kuchárskym umením potešili svojich blízkych. Vzniklo množstvo zaujímavých a chutne vyzerajúcich výtvorov. Škoda, že sa cez fotografie neprenášajú aj vône a chute...

Výzva č. 8 - tulipánová

Dátumovo vyšla na Deň tulipánov (13.5.), a preto sme ju zasvätili týmto obľúbeným kvietkom. Mohli sme ich namaľovať, nakresliť, vystrihnúť...fantázií sa medze nekládli, tvorili sme akékoľvek umelecké dielo, jedinou podmienkou bola prítomnosť tulipánu. A veru, zvládli sme to úžasne. Na papieri, na chodníku, na tanieri či v záhrade...tam všade rozkvitli naše výzvové tulipány.

Výzva č. 9 - koronovská

Predposledná výzva patrila 10 týždňom, ktoré sme všetci strávili v karanténe. V nej sme mali vyjadriť, čo nám tieto dni dali, vzali, naučili nás...čo nás bavilo, či naopak mučilo. Spôsoby sme si našli rôzne, od plagátov, fotografií, textov až po videá a rozhovory.

Výzva č. 10 - solidarita a charita (Záchranne koleso pre deti v Etiópii)

Posledná výzva bola nápadom jednej z členiek Žiackej školskej rady Lily M. Má síce iba 9 rokov, ale veľmi citlivo vníma situáciu, v ktorej sme sa ako svet ocitli. V rámci tejto výzvy sme kreslili lode, na ktorých sme sa spolu s našimi najbližšími počas korona krízy plavili a zbierali sa aj peniaze. O tom, ako nápad vznikol, nám Lily napísala:

Počas pandémie koronavírusu som sa videla s mojimi učiteľkami a spolužiakmi každý deň cez počítač a naučila som sa veľa nového. Aj moji rodičia mohli pracovať z domu a nič nám nechýbalo. Práve v tom čase nám prišiel list od mojej rovesníčky Marymawit z Etiópie, ktorú naša rodina podporuje, aby mohla chodiť do školy. V Etiópii to deti majú oveľa ťažšie. Nielenže sa teraz nemôžu učiť a vidieť s kamarátmi, ale často trpia aj hladom.

Rozmýšľala som nad tým a nakreslila som obrázok búrky, v ktorej sme sa všetci ocitli. My šťastnejší sa plavíme na bezpečných a dobre vybavených lodiach. Ľudia ako Marymawit v chudobných krajinách sa plavia na chatrných loďkách, ktoré koronavírus potápa. Prišlo mi ich ľúto. Rozhodla som sa preto „hodiť im záchranne koleso z mojej lode“ a urobiť pre nich zbierku.

Za každých 30€ dostane rodina od školy v etiópskom Bishoftu balíček s múkou, ryžou, kukuricou, fazuľou, olejom, cukrom, rúškami a mydlom. Takýto balíček vystačí jednej rodine na celý mesiac!

Teším sa, že do zbierky sa zapojili moji spolužiaci, pani učiteľky a ďalší ľudia s dobrým srdcom. Za dva týždne sa podarilo vyzbierať viac ako 800€, vďaka čomu pomôžeme rodinám až 27 detí.

Ďakujem všetkým za pomoc!

**Lily Macsaiová, 3.A
-red-**

Karanténa očami piatakov

Začiatok karantény, vzdelávanie z domu, návrat do školy...každý to prežíval inak, v iných podmienkach a v inej energii. Piataci sa podelili so svojimi pocitmi, ktoré sa odvážili dať na papier.

Škola - neškola

Keď sa zistilo, že sa nejde do školy, každý bol rád. Zo dňa na deň mohol dlhšie spať, nemusel byť celé doobedie v škole. Určite si každý myslel, že to bude raj. Ale potom začalo online vyučovanie, čo verím, že niektorých už nebavilo. Po 2 týždňoch to prestávala byť zábava: dostávali sme domáce úlohy, ktoré zrejme väčšine (i rodičom) liezli na nervy. A tak to išlo celé tri mesiace, až kým sme sa nedozvedeli, že sa ide opäť do školy. Určite sa každý tešil na kamarátov a kamarátky, ale do školy až tak nie...zase ranné vstávanie, učenie sa. Nakoniec to však nebolo také zlé, veľa chodievame von a učíme sa tam. Verím, že koronu všetci zvládneme a prajem nám veľa šťastia na budúci školský rok.

Markus Kypř

Aká bola škola-neškola počas korony

Keď som sa zobudila a zistila, že nie je škola, bola som celkom šťastná, ale potom sa to celé pokazilo. Karanténa nie je vôbec sranda. Keďže som zatiaľ iba piatačka, som celkom nezodpovedná. Takže mi dosť často prišla správa z edupage, že som niečo neurobila. Nikto ma nemohol skontrolovať, pretože moji rodičia pracovali od rána do večera a k tomu sa starali o mňa a mojich dvoch bratov. A potom prišli online hodiny. To bola pre nás hotová katastrofa, pretože sme všetci piati potrebovali počítač - otec mal mítingy, mama mala mítingy, Matej mal online hodiny, Filip a ja tiež. Máme hrozné internetové pripojenie, takže učiteľkám nebolo rozumieť nikedy ani slovo. Najhoršie však bolo, že mi chýbali kamoši. Takže

keď som sa dozvedela, že sa ide opäť do školy, bola som ešte šťastnejšia, ako keď som zistila, že ostávame doma. Plynie z toho teda jedno ponaučenie: Môžeme byť radi, že chodíme do školy. Na karanténu som sa snažila pozeráť optimisticky, ako napríklad, že som mohla dlhšie spať, alebo som nemala toľko vyučovania, ale stále mi škola chýbala viac a viac. Som totiž človek, čo nevydrží byť bez spoločnosti.

Klára Kákošová

Koronovské vyučovanie

V noci, v nedeľu 8.3. o 20:30 som bola v tom, že zajtra idem do školy. A zrazu do izby vošla moja mamina a povedala: „Kvôli koronavírusu nejdeš do školy!“ Odišla a ja som mala v tú noc zmiešané pocity. Najskôr som si myslela, že v škole nebudeme len týždeň, ale z týždňa sa stali mesiace a mne už bolo smutno. Neskôr nám pani učiteľky začali dávať domáce úlohy. Bolo toho celkom veľa, ale zvládli sme to. Keď začali online hodiny, bola som šťastná, lebo sme sa videli aspoň cez kameru. Učilo sa mi oveľa ľahšie, lebo mi mal kto vysvetliť učivo a mala som o tom väčší prehľad. O pár týždňov sa začalo hovoriť o návrate do školy. Bola som taká šťastná a dojatá, že sa tam konečne po niekoľkých mesiacoch vrátim. Noc pred tým sa vo mne búrilo veľmi veľa emócií. Trochu mi tiekli aj slzy šťastia, že idem konečne do školy. Ráno som dokonca vstala o 4:30, taká som bola nedočkavá. Keď som vošla do triedy, zvitla som sa s kamošmi a tvár mi žiarila šťastím. Bola som nadšená, že sme všetci spolu. Mám školu rada.

Nina Semancová

KARANTÉNA A MY

Koronovské prekvapenia

Boli mnohé. Veselé, dojímavé, kreatívne...a čo bolo najkrajšie, pripravené nami, žiakmi. Ktoré sa páčilo najviac vám?

List jari

Naši siedmáci všetkých dojali. Spolu s ich triednou učiteľkou Monikou Andrejčákovou tajne pripravili recitáciu básne List jari od Viliama Turčányho. Projekt, ktorý vytvorili v rámci slovenského jazyka, sa tak na 1. mája dostal k celej škole a dojal nejedného z nás. S podtitulkom: Pre všetkých tých, s ktorými teraz nemôžeme byť.

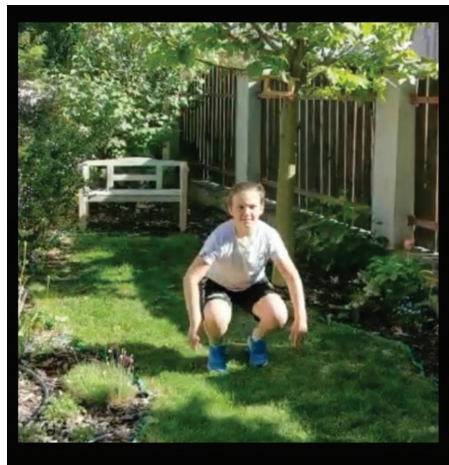

Sladký deň detí

Pre všetkých pripravili prekvapenie aj šiestaci. K MDD a dlhoočakávanému návratu do školy vytvorili video- receptár

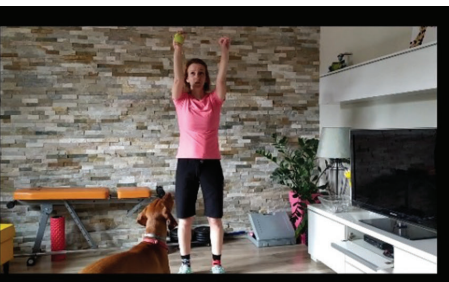
oblíbených sladkých pochúťok. Bol určený pre rodičov ako inšpirácia na prekvapenie svojich ratoleť. Jeden z nich nájdete aj v našom časopise.

Zuzkine online drily

Zahanbiť sa nenechala ani naša školská športovkyňa, večne pohybom naspádovaná Zuzka Hüttnerová. Pravidelne pre všetkých, ktorým sa nelenilo, pripravovala videonahrávky plné klikov, drepov, výpadov, angličákov a jumping jackov. Zapojiť sa jej podarilo aj jej piatakov, ktorí nahrali jedno tréningové video spoločne.

-red-

Ked' sa predstavy (ne)stanú realitou

Všetci máme určité sny a predstavy a tešíme sa, keď sa stanú realitou. Aj ja ich, samozrejme, mám, a preto, keď som si niekedy v minulosti predstavila, že ako učiteľka budem na home office, tak sa mi vybavil obraz detí, ktoré mi behajú po dome a ja sa ich snažím niečo naučiť. Zábavná predstava. Asi taká, ako keď si mám samu seba predstaviť, ako mením rezervu na aute. Alebo ako zvládam skoordinať moje ústa, ktoré hovoria „doprava,“ zatiaľ čo moja ruka ukazuje „doľava“....nepredstaviteľné.

Lenže... nemožné sa stalo realitou v podobe zatvorenej školy a karantény. Priznám sa, vidina, že ráno nebudem vstávať a ťahať tri deti do školy a škôlky, bola pre mňa úžasná. Kto má viac ako jedno dieťa (niekedy stačí aj to jedno), vie, o čom hovorím. Nenačádzam slová, ktoré by opisali moju radosť. Prvé dni sme síce žili v chaose, ale stále sa niesli v duchu, nevádi – som ok. Aj vám to vydržalo len pár dní? Výborne, sme v tom spolu. Ako ubiehali dni, moja zábavná predstava home office sa začala rúcať. Predstavovala som si prázdny dom, len ja v ňom, nikomu nemusím variť, nič nepotrebujem, nikto ma neotravuje, stihnem všetko, čo som si naplánovala a opäť zdôrazňujem, nikto nepýta ješ. Aj vy ste si všimli, že deti počas karantény neuveriteľne veľa jedli? Tak ak tie vaše nie, tak tie moje áno. Vrátim sa však opäť k mojej predstave home office a otázke, čo ma ko-

rona a karanténa naučili. Pochopila som, že profesionálny kuchár nebudem, a ako domáci kuchár som dala výpoveď hneď, ako som mohla nastúpiť po karanténe do práce. Ešte že máme školskú jedáleň a teraz to myslím skutočne vážne. Som naozaj vďačná, že nemusím variť každý deň. Ak som sa niekedy pohrávala s myšlienkou, že by som moje deti vzdelávala doma, tak som po troch mesiacoch načisto vytriezvela. Aj moje deti sú predsa len deti, občas sa im nechce, občas sa chcú uliať, občas sa chcú tváriť neviditeľne, občas si myslia, že to, čo je jasne napísané, dohodnuté, vlastne nevideli, alebo zabudli urobiť. A preto sa „občas“ stávalo,

že kým som ja učila online moje školské deti, zatiaľ sa moje domáce deti zašívajú a čakali na mamu (či vlastne na učiteľku?). Nehovoriac o tom najmladšom, ktorý ani sám nevedel, čo má robiť, keď rodičia a dvaja súrodenci sedeli pred tabletom, mobilom, počítačom... a nevenovali sa mu. Hrozné, povieť si, nuž realita v čase, keď som učila online. „Najzábavnejšie“ boli chvíle počas online hodín, keď stáli všetci traja pred monitorom môjho PC v nádeji, že PRÁVE V TEJTO CHVÍLI splním ich želanie, vyriešim ich spor alebo len jednoducho budem mama, zatiaľ čo ja som sa venovala prváčikom. Žiaľ, smola moje milé deti, v túto chvíľu som učiteľka. Nevieť, či niektoré dieťa bolo niekedy pripravené na to, že mama alebo otec sa stane učiteľom/učiteľkou na plný úväzok. Veď mama má byť predsa mamou. Dá sa pripraviť na túto zmenu? Boli rodičia priprave-

KARANTÉNA A MY/VÝZVA

ní stať sa učiteľmi vlastných detí? Určite nie, ani ja som na to nebola pripravená. Preto niektoré dni doma boli katastrofou a vôbec sa to nebojím priznať, nie vždy sa nám darilo všetko zvládnuť. Boli dni, keď sme obedovali v čase večere. Boli dni, keď sme robili úlohy aj celý deň, lebo to bol ťažký deň. Boli dni, keď sme namiesto večernej pohody pracovali, aby sme stihli to, čo sme cez deň zameškali. Boli dni, keď som sa viac pozerala na monitor, než na tváre mojich detí, lebo bolo treba niečo pripraviť, zadať úlohy, opraviť úlohy, vypočuť nahrávky..... Samozrejme, boli aj tie lepšie dni, keď šlo všetko ako malo a užili sme si aj veľa zábavy.

Takže čo ma korona naučila?

Naučila ma ráno neskoro vstávať a na 9:00 si nastavovať budík. Naučila ma učiť vlastné deti aj školské deti s vedomím, že robím všetko, čo viem, najlepšie ako viem. Naučila ma, že zvládnem viac vecí, ako som si kedy myslela, ale už stačilo. Naučila ma vážiť si prácu učiteľov, aj keď nie vždy s ňou ako rodičia súhlasíme. Naučila ma vážiť si rodičov, lebo tak ako ja, sa snažili najviac ako vedeli, najlepšie ako mohli, aj keď sa im možno nie vždy darilo, tak ako by chceli. Naučila ma vnímať silné a slabé stránky mojich detí (niekedy viac tie slabé, ale na silných stále pracujem). Naučila ma... A čo naučila vás?

Hela Hlavajová

Na čo ste sa tešili do školy?

Doma sme tak trochu neplánované strávili dlhé obdobie. Z týždňa sa stali mesiace, ktoré každý prežíval inak. V jednom sme sa ale zhodli - všetci sme sa už neskutočne tešili do školy! Vytvorili sme anketu, v ktorej sme zisťovali vaše názory na návrat do školských lavíc. Nuž a odpovede boli najčastejšie takéto:
Ako si zvládol/zvládla obdobie,

keď sme nechodili do školy - ani zle, ani dobre

Najviac som sa tešil/tešila - na kamarátov a kamarátky zo školy.

Po návrate do školy chcem - veľa byť vonku, hrať sa, rozprávať sa s kamarátmi a preberať svoje koronovské zážitky.

Predmety, ktoré vám najčastejšie chýbali - telesná, výtvarná.

Nazvi ŠKD podľa seba!

Školský klub detí (ŠKD), družina....miesto, kde žiaci 1.-4. ročníka trávia čas po škole, má rôzne synonymá. My by sme od septembra chceli zaužívané ŠKD premenovať. Na ako? To vymyslíte vy! Zamyslite sa, ako by sa mala volať stará známa „družina“. Niečo, čo je výstižné, tebe blízke, možno vtipné, zábavné...je to len na tebe. Posielajte nám vaše nápady, kto si trúfne, môže vymyslieť aj logo! A ŠKD sa bude volať po tebe, resp. po tvojom

nápade. Prípustné sú slovenské i anglické názvy. Najlepších vyberieme a v septembri ŠKD pokrstíme. Vaše nápady nám posielajte na casopisinaki@yahoo.com -red-

Vyznania našich siedmakov

V máji sme oslávili Deň matiek a tohtoročný 21. jún je zase dňom otcov, tatínov, oteckov. Niet azda krajšieho blahoželanía ako úprimné vyznania siedmakov, ktoré zachytili v slohových prácach počas karantény. A, milí rodičia, čítajte pozorne, pretože priamo do očí vám takéto krásne slová pubertiaci asi tak skoro nepovedia.

- Maminu guľatú tvár zdobí pár vrások, ktorým výrazne dopomohla moja puberta. Na tatovi si vážim to, že vie zvládnuť pre mňa nevládnuteľné situácie.
- Moja mama je čarovná osoba. Nielen preto, že keď niečo neviem nájsť, ona to objaví za neskutočné tri sekundy, ona je čarovná už tým, aká je.
- Moja mama je najlepšia žena na svete. Vždy sa o mňa postará, pripraví mi niečo na jedenie. (písal chlapec)
- Mamu si veľmi vážim, aj keď jej niekedy škaredo odpapulujem a potom je z toho problém a aj mňa to trápi.
- Hoci aj moja mama „má svoje muchy“, je pre mňa veľkým vzorom.
- Moja mama je dobrosrdečná, a preto ju mám najradšej.
- Mame prekáža, keď som veľa na mobile alebo na počítači, vtedy na mňa najviac kričí. Vždy je ale nadšená, keď jej sám od seba pomôžem.
- Mama mi dáva rôzne rady do života, ale, úprimne, ja si radšej urobím veci po svojom. Väčšinou však zistím, že vážne mala pravdu...
- Môj tato je pre mňa špičková ochranka alebo nerozbitná stena, ktorá ma od detstva chránila.

- Niekedy žiarim na svojho malého brata, že má viac pozornosti. Ale potom si vždy spomeniem na mamine slová: „Ľúbim vás rovnako, dcéra moja, len teba ľúbim dlhšie.“
- Moja mama je najkrajšia bez mejkapu. Vtedy vyniknú jej modrozelené oči.
- Pokoj, bezpečie, smiech. Tri slová, ktoré najlepšie vystihujú čas strávený s mojím tatínom.
- Keď máme konflikt, mama má monológ a ja len počúvam. Zdá sa mi to celá večnosť a ja som z toho ešte viac na nervy... Mama ale hovoríeva, že nikdy nemôžeme ísť spať pohádaní a bez bozku na dobrú noc.
- Môj tatino je môj ochranca, či už pred hmyzom, alebo nepokojom, ktorý nás dnešné dni často naháňa.
- Mamina je temperamentná, občas trochu výbušná. Napríklad teraz, zobrala mi mobil a nechce mi ho vrátiť, kým nedokončím tento sloh. Má však aj veľa dobrých vlastností a mám ju veľmi rád.
- Mama ma pozná najlepšie a niekedy mám pocit, že mi vie čítať myšlienky.
- Môj tatino sa veľa usmieva a je ku každému väčšinou príjemný. Nechýba mu zmysel pre humor, ale keď to občas preženie, cítim sa trápne. Mám ho však veľmi rád a nikdy by som ho nevymenil.
- Niekedy sa mi zdá, že moja mama je superhrdinka. Nechápem, ako môže všetko takto stíhať.
- Pre mňa sú tato aj mama stelesnením bezpečia a lásky.
- **Mama, tata, ľúbime vás!**

Monika Andrejčáková

Prvé stretnutie šiestakov bolo živelné

Poznáte ten pocit, keď po dlhej dobe stretnete niekoho, koho máte naozaj radi? Tá nefalšovaná radosť! Rozprávate jeden cez druhého, smejete sa na všetkom. Čas letí neuveriteľne rýchlo. A keď vyprší, odchádzate domov s úsmevom na tvári, aj keď už kráčate sami ulicou...

Tak nejakو radostne, živlne, zábavne prebiehalo prvé stretnutie mojich šiestakov po karanténe. A ešte trošku s nádychom „spiklenectva“. Lebo sme sa stretli vonku a išli spolu na výlet, keďže do školy nás ešte nepustili. Vlastne som sa pristihla, že sa aj teraz usmievam...

Tie mesiace bez školy a kamarátov boli ťažké, zhodli sme sa všetci. Ale zo všetkého si treba zobrať to pozitívne, tak sme sa aj my popri eufórii zo spoločného stretnutia na chvíľu zamysleli: Ako hodnotíme tieto týždne? Čo nám to dalo? Ako vnímame to, že sme sa konečne mohli aj stretnúť? „Od začiatku „korony“ sa začalo aj vyučovanie cez počítače, tablety či telefóny. Najprv len týždňové úlohy, potom aj online. Bolo to super a pre niektorých je to super stále! Ale sme radi, že sme sa konečne stretli. Niekedy si myslím, že to urobili naschvál. A že si konečne uvedomujeme, aká je pre nás dôležitá rodina. Ale aj to, ako by sme si poradili bez technológií. Nevieť si predstaviť, čo robili ľudia pred niekoľkými rokmi počas iných chorôb.

Začiatky boli ťažké (pre niektorých). Vyučovanie bola najskôr nudné, ale potom to už bolo super (online)! Chýbala nám socializácia! Teraz je to skvelé, konečne sa môžeme rozprávať a byť spolu! My sme online vyučovanie zvládli celkom v pohode, ale po čase už škola začala chýbať. Aj preto, lebo tam boli kamaráti, dobrí učitelia a skvelé učenie v lavici a rôzne aktivity. Ale aj doma sa dobre učilo. Mohli sme ráno vyspávať. Chýbali mi prechádzky a aj učebnice a písomky na papier.“

Tak sme sa zhodli, že naozaj má všetko svoje pozitíva. Neskoršie ranné vstávanie, viac času na záľuby, viac voľnosti. Dá sa na to zvyknúť. A keď už môžeme spolu vyraziť von, tak nám vlastne tá škola až tak veľmi nechýba. Ale.... Ale my radšej do tej školy!!! Nič sa nevyrovná spoločne stráveným chvíľam. A už teraz sa tešíme na naše lavice, spoločné akcie, písomky na papieri, drobné nezhody. Lebo to všetko k životu patrí! K nášmu životu po „korone“! Uvedomili sme si, akí sú nám naši starí rodičia vzácní. Že nie je samozrejmosťou môcť sa slobodne pohybovať, kedykoľvek nakupovať, s kýmkoľvek sa stretnúť. A na to by sme zabudnúť nemali. Zobrať si to pozitívne, čo nám tieto týždne priniesli, poučiť sa a hurá do života!

Maťa Sršňová a skvelé deti zo 6.A

Psíkom v útulkoch môžete pomôcť aj vy

Už dlhší čas so sestrou túžime po psíkovi, preto sme začali na internete sledovať rôzne útulky. Videli sme v nich veľa psíkov v zúboženom stave. Často sú to psíkovia z osád, kde sa k nim ľudia veľmi kruto správajú. Napríklad som videla psíka s postrelenou hlavou, utopeného, obeseného a skoro rozseknutého. Tak som sa s mojou sestrou rozhodla im pomôcť. Hľadali sme nejaké

návrhy ako vyrobiť hračky pre psov. A najlepšie boli na mojom obľúbenom

kanáli Akosopsom. Začali sme s tým tento rok. Hračky, ktoré vyrobíme, budeme predávať napríklad na Dobrom trhu a zarobené peniaze pôjdu do útulkov Tuláčik a Malá farma Košice. Útulkom pomáhame ešte dekami a utierkami pre psíkov, ktorých nikdy nie je dosť. Ak chcete pomôcť aj vy, obráťte sa na mňa, alebo útulok môžete podporiť aj priamo.

Nataša Pavlišinová, 3.B

Náše (ne)prijímačky na strednú školu

Pandémia koronavírusu zasiahla v podstate všetky oblasti spoločenského života. Do života nás, deviatakov, končiacich základnú školu, vniesla niekoľko zásadných zmien, s ktorými sme predtým vôbec nerátali. Najskôr ministerstvo oznámilo zrušenie Testovania 9, na ktoré sme sa intenzívne pripravovali. Malo to byť akési zrkadlo, ktoré by nám ukázalo úroveň našich vedomostí. Vnímali sme ho i ako predprípravu na prijímačky na SŠ. V prípade úspešnosti mohlo byť dokonca aj voľnou vstupenkou do stredoškolského sveta. Jeho zrušenie preto väčšinu z nás nepotešilo. Keď sme sa dozvedeli, že sa nebudú konať ani prijímačky, zostali sme trochu zmätení. Počas celej základnej školy sme totiž prijímacie skúšky na strednú vnímali ako zlomový bod, skúšku, v ktorej sa budeme snažiť obstať čo najlepšie. Potom prišlo zverejnenie kritérií prijímania jednotlivých škôl. Hneď sme sa počítaním bodov snažili odhadnúť svoju úspešnosť. Viacerí sme si aj na základe týchto kritérií rýchlo presúvali prihlášky, aby sme zvýšili svoje šance na prijatie. Tí, čo mali posledné dva roky štúdiá čisté

jednotky, boli prijatí okamžite. Ale tých bolo v našej triede len pár. My ostatní sme ostali sklamaní. Neprijatí študenti sme rýchlo písali odvolania a nedočkavo čakali na odpoveď. Zachránilo nás aj to, že viacerí žiaci si dávali prihlášky súčasne aj na tri či štyri školy, pričom nastúpili napokon len na jednu. To spôsobilo zásadné posuny v poradí „pod čiarou“. Celé toto obdobie bol jeden veľký nervák, ale, našťastie s happy endom. Väčšina z nás sa totiž napokon dostala na svoje vytúžené školy. Ja osobne nikomu nepravem takúto skúsenosť, pretože som cítila krivdu, že som nedostala vôbec príležitosť dokázať svoje vedomosti. Navyše z vlastnej skúsenosti viem, že jednotky sú na niektorých školách dávane za podstatne nižšie úsilie ako na našej škole, kde sú kritériá hodnotenia nastavené pomerne vysoko. Verím, že takáto situácia už nikdy viac nenastane a že žiaci mať vždy právo a možnosť ukázať svoje reálne vedomosti a schopnosti. Veď všetci vieme, a naša škola nás k tomu aj vedie, že známka na vysvedčení je „len číslo.“

Nina Tereza Andrejčáková, 9.A

Žiacka školská rada a korona

Naša žiacka školská rada (ŽŠR) sa tento rok stretávala každý piatok cez šiestu hodinu v pohybovke. Ďakujem všetkým deťom, ktoré sa pravidelne stretli a zdieľali svoje skúsenosti a menšie či väčšie starosti na škole.

Podnetov bolo viacero, napr. zápach na chlapčenských wcach, chýbajúci stojan na kolobežky, či veľká prestávka z pohľadu malých a veľkých. Splneným želaním väčšiny detí bol školský bufet, ktorý sa po prvých týždňoch podarilo rozbehnúť. Nešlo to úplne bez problémov a žiaci sa poučili aj zo stratených peňazí či rozobratého tovaru. Podstatné je, že okrem prvej vstupnej investície na nákup tovaru zvládli celú prevádzku aj zásobovanie sami.

Spočiatku deti fungovali na dobrovoľnej báze, no neskôr si vymysleli zoznam služieb a projekt „Samoobslužne“ sa stal súčasťou hodín matematiky aj integrovanej finančnej gramotnosti. Veľkú zodpovednosť počas prevádzky na seba zobral ôsmak Adam Balogh, ktorý mal na starosti pokladňu aj pravidelné inventúry a preplácanie pokladničných blokov.

Najlepšie spolupracovali mladšie ročníky, od tretiakov až po šiestakov. Staršie ročníky suploval svojím bufetom Filip Barka, ktorý sa prejavil ako skvelý marketér.

Na zasadnutiach rady sa diskutovalo aj o úlohách, ktoré ako zástupcovia ostatných detí majú. Chýbala im napr. väčšia podpora zo strany starších žiakov pri organizovaní Strašidelnej diskotéky, show Naša škola má talent a iných nápadov.

Počas marca sa nám nepodarilo stretnúť, pretože zaúradoval už toľko spomína-

ný vírus korony. Mali sme naplánovanú Detskú konferenciu, spoločný výlet predstaviteľov Žiackej školskej rady aj koncoročný Deň vďačnosti. Nakoniec sa nám podarilo spojiť aspoň online, no záujem o spoločné zdieľanie nápadov opadol.

Podporili sme Výzvu tretiačky Lily, aktívnej členky ŽŠR, ktorá pochopila, že počas karantény nie sú všetci ľudia na svete na tom rovnako. Ona a jej rodičia otvorili finančnú zbierku cez Nadáciu Integra, ktorá podporuje chudobné deti v Etiópii.

Teším sa na opätovné stretnutie všetkých členov Žiackej rady a dúfam, že sa nám podarí spoločne sa zamyslieť, akým smerom sapoberieme...Ďakujem menovite Lily, Nely, Tobimu, Dominikovi, Nelke, Marcusovi, Miškovi, Gabrielovi, Viktorovi, Miške, Eliške, Tomášovi, Lukimu, Tatianke, Olimu, Michalovi, Adamovi, Ninke a ostatným deťom, ktoré prišli na zasadnutia. Rovnako ďakujem za podporu všetkým pani učiteľkám a vedeniu školy, pretože vytvorili a vytvárajú na hodinách priestor, aby sa deti mohli učiť komunikovať o svojich problémoch a aj ich spoločne s nami riešiť.

Petra Strigáčová, koordinátor ŽŠR a programu Škola, ktorá mení svet

PRVÍ ABSOLVENTI NAŠEJ ŠKOLY SA LÚČIA

Celok je väčší ako súčet jeho častí
(Aristoteles)

Nikol

Radosné stvorenie s neobvyčajnou
odhodlanosťou a pevnou vôľou

Šimon

Pohodľák, skvelý výtvarník, majster
improvizácie

Hanka

Cieľavedomá bytosť s mimoriadnou
silou prekonávať samú seba

Matej K.

Správny chalan, triedny všetkovedko
s nohami pevne na zemi

Lucia

Uvedomelá bytosť s vlastným
názorom, schopná pomenovať veci
pravým menom

Marína

Éterická, priateľská a pracovitá bytosť
s mimoriadnym muzikálnym nadením

Nina Tereza

Bojovníčka s veľkou vnútornou silou
a vlastným pohľadom

Ela

Oduševnená bojovníčka za pravdu
a ideály

Maťa

Všestranný talent s pevnou vôľou,
pozorná, so záujmom o druhých

Rišo

Športovec telom aj dušou, férový hráč
s vlastným názorom

Timotej

Výborný zabávač, odborník na online
gaming, nádejný letecký mechanik

Filip

Skvelý pozorovateľ, znalec duší,
výborný rozprávač príbehov

Roman

Šťastlivec so schopnosťou byť vždy
v správnom čase, na správnom mieste,
so správnymi ľuďmi

Vojo

Rozvážna bytosť s chladnou hlavou,
spoláhlivý, priateľský

Karin

Nevšedný matematický talent, smejko,
človek s veľkým srdcom

Matej B.

Znalec IT, úprimný a pohotový

9.A

Skvelý tím prvých absolventov našej školy:

Andrejčáková Nina Tereza
Bábik Matej
Balog Filip
Ďurovková Martina
Glonec Timotej
Gulaiová Ela
Jakubcová Karin
Jeriga Roman

Kákoš Matej
Kalečíková Nikol
Kopcová Lucia
Schwartz Richard
Šebok Šimon
Šestinová Hana
Šujan Vojtech
Turcárová Marína

**ktorý rástol aj vďaka triednej učiteľke
Peti Strigačovej**

PRVÍ ABSOLVENTI NAŠEJ ŠKOLY SA LÚČIA

Zisťovali sme názor deviatakov na našu školu

Je to tu. Z našej školy odchádzajú prví absolventi. Spýtali sme sa ich preto, ako to po tých rokoch cítia a vnímajú. Zisťovali sme, čo im naša škola dala, ako aj čo odkazujú žiakom i učiteľom.

1. Ak by si sa ešte raz mohol/mohla rozhodnúť, zvolil/zvolila by si si opäť túto školu?
2. V čom pociťuješ najväčší rozdiel medzi touto školou a školou, z ktorej si sem prestúpil/prestúpila?
3. Ktorý zážitok na tejto škole bol pre teba najsilnejší?
4. Čo/kto ti bude na novej škole najviac chýbať?
5. Nejaký odkaz pre žiakov nižších ročníkov...?
6. Čo by si odkázal/a vedeniu našej školy?

Odpovede boli nasledovné:

Filip

1. Myslím si, že áno, pretože táto dokáže ponúknuť adekvátne vzdelanie a znalosti do života.
2. Určite je na tejto škole lepší prístup učiteľov ako na tej, z ktorej som prišiel a hlavne tu majú žiaci väčšiu motiváciu ako na iných školách.
3. Keď sme boli na školských exkurziách alebo výletoch, kde som sa cítil dobre.
4. Tak asi spolužiaci, pretože som si s nimi začal dosť rozumieť, pretože som bol minulý rok dlho doma a musel som akoby znova vytvárať vzťahy s nimi. Určite aj učitelia na škole.
5. Môj odkaz je, aby deti rešpektovali svojich učiteľov a tiež spolužiakov.
6. Chcel by som hlavne

podakovať spolužiakom, že mi pomáhali, keď som bol po operácii doma aj za to, že mi pomohli sa začleniť do kolektívu, keď som sem prvýkrát prišiel.

Rišo

1. Asi áno.
2. Myslím si, že táto škola je veľmi podobná iným ZŠ, avšak vďaka menšiemu počtu žiakov a učiteľov mi to nepríde ako škola, ale ako jedna veľká rodina. Takisto sa kolektív dosť rýchlejšie a kvalitnejšie spozná.
3. Určite výlet do Anglicka. V živote by som si nepredstavil, že by som do Anglicka niekedy išiel, ale táto škola mi dala možnosť. Za to veľké ďakujem.
4. Určite kamaráti. A pri znám sa, aj niektorí učitelia.

5. Nebuďte leniví ako ja a plňte si svoje povinnosti.
6. Že to, čo robíte, robíte dobre. Keď som prvýkrát počul o tejto škole, nedával som jej veľké šance. Nakoniec z nej vzišla plnohodnotná škola s kvalitným vzdelaním.

Lucia

1. Áno. Som spokojná.
2. Na tejto škole vo mne prebudili iný spôsob učenia a naučili ma toho oveľa viac ako za tie roky na predchádzajúcej škole. Som veľmi spokojná s prístupom a aj spôsobom, akým nás učia.
3. Silných zážitkov bolo veľa..
4. Asi spolužiaci, učitelia... ale aj to, že teraz sme to mali dobré, že v podstate všetko sme mali ľahšie..

PRVÍ ABSOLVENTI NAŠEJ ŠKOLY SA LÚČIA

v podstate mi bude chýbať asi všetko.

5. Nech si vážia to, kde sú, pretože mnoho z nich nezažilo to, čo my a nemajú skúsenosti s verejnými školami.

6. Že im veľmi ďakujem, že mi dali možnosť študovať na tejto škole, pretože som sa toho naozaj veľa naučila aj do života. Vďaka nim sme teraz tam, kde sme a na to sa nedá zabudnúť.

Nina

1. Ja som sem prestúpila z osemročného gymnázia. Ľudia sa ma pýtali, či som normálna, odísť z gympla na základnú školu. Ja svoje rozhodnutie neľutujem a znova by som sa rozhodla rovnako. Do kolektívu som sem síce vôbec nezapadla, ale ostatné určite stálo za to. Vyhovoval mi spôsob učenia, aký tu bol a naučila som sa toho do života viac, ako na oboch predošlých školách.

2. Na našej škole majú učitelia k žiakom úplne iný postoj ako na ostatných školách. Rozdiel je určite aj v spôsobe učenia.

3. Asi výlet v Prahe s pani riaditeľkou.

4. Učitelia.

5. Ste na dobrej škole, dôverujte jej, pripraví vás

nielen na strednú školu, ale aj do života, postupne na to prichádzam... :).

6. Chcela by som sa poďakovať za to, že som tu mohla študovať.

Marína

1. Sama som sa nad tým už viackrát zamýšľala, asi by som sem išla opäť. Táto škola mi toho dala veľa.

2. Naša škola je oveľa osobnejšia a učitelia majú ku svojim žiakom iný prístup ako na ostatných školách.

3. Ťažká otázka, úprimne, sama neviem. Veľmi sa mi páčil „anglický týždeň“, ktorý sme mali v šiestom a siedmom ročníku. Bolo to super a myslím si, že by sa to mohlo organizovať každý rok.

4. Spolužiaci a učitelia.

5. Vážte si všetko, čo vám táto škola dala. Všetci, čo sem chodíme, sme dostali úžasnú možnosť vzdelávať sa iným a podľa mňa lepším spôsobom ako ostatné deti.

6. Ďakujem za všetko, čo ste pre nás urobili a obetovali. Budete nám všetkým veľmi chýbať.

Hana

1. Určite by som si ju minimálne na tie 4 roky opäť zvolila.

2. Nevieť, či sa to tak dá

nazvať, ale jednoznačne "kvalitu" učenia.

3. Najsilnejší zážitok asi nemám.... ale nikdy nezaбудnem na naše triedne akcie, výlety a aj všetky mimoškolské aktivity so spolužiakmi.

4. Na novej škole mi budú chýbať kamaráti a moji obľúbení učitelia.

5. Aby si vychutnávali a užívali každý moment na tejto škole.)

6. Ďakujem za to, že táto škola vznikla. Ďakujem za osobný prístup učiteľov. A ďakujem za to, že nám ukázali, že škola môže fungovať úplne inak a zároveň efektívne.

Maťo K.

1. Hej

2. V prístupe učiteľov: môžeme vyjadriť svoj názor a sme aj rešpektovaní, máme anglického lektora.

3. Letná škola.

4. Kamaráti.

5. Buďte trpezliví a učte sa.

6. Buďte trpezliví a učte žiakov.

Timo

1. Ešte neviem

2. Iný štýl učenia.

3. Lyžiarsky.

4. Kamaráti.

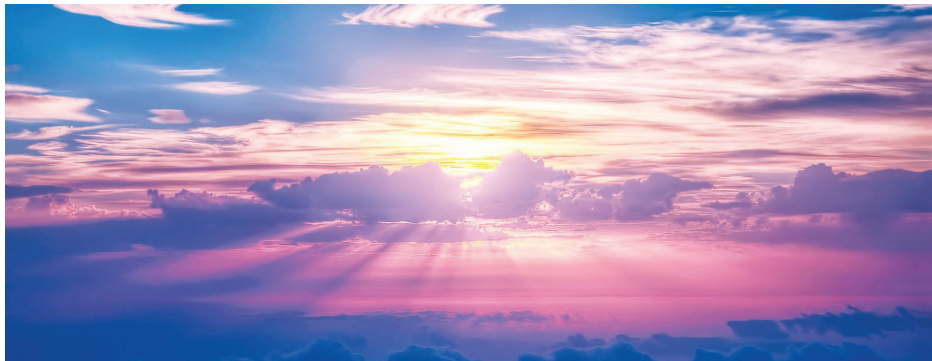
5. Nie.

6. Menej riešiť politiku.

**Nina Tereza
Andrejčáková, 9.A**

PRVÍ ABSOLVENTI NAŠEJ ŠKOLY SA LÚČIA

Slnko ti začne chýbať, až keď sa rozsneží...

Neverím, že je to tu. Tieto riadky sú posledné, čo na základnej škole a o základnej škole napíšem. Posledný sloh, posledné zvonenie.

Potom krok do neznáma, na strednú. Neviem sa rozhodnúť, či sa viac teším alebo sa bojím, ale to budem riešiť asi až cez leto....

Teraz sa patrí poďakovať. Poďakovať sa škole za štyri vzrušujúce roky, za jednu životnú kapitolu, za všetky malé víťazstvá aj prehry, za všetky chyby a zážitky.

Táto škola ma naučila mnohé, no čo si navždy odnesiem sú 3 dôležité poznania: Najprv, že $2+2$ sú 4, ale rovnako tak aj $3+1$. Znamená to, že nie vždy sú len moja cesta a môj názor tie najsprávnejšie. Ciest a názorov je toľko, koľko je ľudí na svete. Táto škola ma naučila, že každý je osobnosť, že každý môže mať svoj vlastný názor a svoju cestu, že každý je niečím dôležitý, zvláštny. A čuduj sa svete, toto ma nenaučili iba učitelia. To ma naučil aj spolužiak Dávid, Niki so svojimi barlami, niektorí cool deviataci a mnohí iní, môj život s nimi.

Druhým poznaním je definícia slov „snaha a vytrvalosť.“ Až na tejto ško-

le som pochopila skutočný význam týchto slov. Snaha a vytrvalosť by pokojne mohli byť menom a priezviskom všetkých našich učiteľov. Fakt niekedy nechápem, čo ich motivuje sa neustále tak snažiť vykreslať niečo aj z beznádejných ignorantov. Nikdy to s nami nevzdali, aj keď sme im dali už najmenej tisíc dôvodov.

Tretím poznaním je fakt, že menší kolektív neznamená vždy aj lepší kolektív. My sme, žiaľ, nie vždy boli dobrý kolektív. Najprv nám vraveli, že sme všetci silné osobnosti a že si na seba musíme vydržať. Teraz hovoria, že musíme vydržať. Ja si myslím, že sme sa jednoducho málo snažili a ostatným triedam odkazujem, aby to skúsili silnejšie a viac! Buďte INAKÍ v tom pravom slova zmysle!

Dúfam, že niektorí moji spolužiaci ostanú mojimi priateľmi aj za bránou tejto školy. A čo mi bude chýbať? Na to asi najlepšie odpovedajú Passengers vo svojom hite so slovami „You only miss the sun when it starts to snow.“

Slnko ti začne chýbať, až keď sa rozsneží.

Tereza Vozárová, 8.A

Moja cesta na Súkromnej

Neverím, že 4 roky na tejto škole ubehli tak rýchlo.... Mám pocit, že len nedávno som ako šiestačka nastúpila do novootvorenej školy.

Nevedela som, čo mám očakávať. Noví spolužiaci, učitelia a každý spomínal hlavne nejaký "iný spôsob" učenia. Na prvý rok paradoxne spomínam najkrajšie a veľmi sme si ho užili. Na všetko sme si takmer hneď zvykli a spolu s mojou triedou, sme to úspešne dotiahli až do tej deviny:)

Som veľmi vďačná za to, že som mala šancu prísť do tejto školy. Keďže mám za sebou aj 5 rokov na štátnej základnej škole, vidím teraz obrovské rozdiely. Samozrejme, každá škola má svoje pozitíva aj negatíva.

Chcela by som sa poďakovať učiteľom, ktorí nás celé 4 roky brali ako parťákov a kolegov. S každým som mala dobrý vzťah a bolo naozaj skvelé mať učiteľov za kamarátov. Aj napriek tomu som pred nimi mala rešpekt a vždy som si ich vážila. Boli sme ako jedna veľká rodina (hlavne prvé 2 roky).

Mám však aj jednu vec, ktorej sa po úplnom ukončení tejto školy obávam. 4 roky sme tu pracovali inovatívnej-

ším spôsobom vyučovania, kde som napríklad ja osobne nebola nútená odpovedať pred tabuľou. Na štátnych školách ale tieto klasické metódy fungujú a ja si budem musieť opäť zvyknúť. Je však podľa mňa dôležité, že som si vyskúšala, že sa to dá robiť aj inak- "prakticky do života".

Čo sa týka samotného učenia, vždy sa všetko dalo s prehľadom zvládať. Najkritickejšie bolo vždy obdobie pred vysvedčením, kedy som na poslednú chvíľu odovzdávala voliteľné podmienky. (som na tom aj teraz podobne) Ich zmysel nechápem doteraz a bude to jedna z vecí, ktorá mi chýbať nebude.

Mladším žiakom by som odkázala, aby si vychutnávali a vážili každý moment na tejto škole.

Ja som si to užila najviac ako som vedela a ani nechcem pomyslieť na lúčenie sa, ktoré príde.

Ďakujem najmä pani riaditeľke a pani zástupkyni, že naštartovali túto novú a modernú školu. Ešte raz by som sa chcela poďakovať za možnosť, že som sem mohla chodiť a určite budem na túto školu spomínať len v dobrom.

Hana Šestínová 9.A

NA VOLENÉ CHVÍLE

Tvarohový cheesecake

Ingrediencie:

Korpus:

200g maslových sušienok, 100g masla

Postup: Sušienky si pomelieme na se-kacom mixéri úplne na prášok. Po-tom v miske spojíme rukami s maslom a natlačíme do okrúhlej formy vystlanej papierom na pečenie tak, aby sme mali vyvýšené okraje.

Dáme zapieť na 10 minút pri 180 °C.

Plnka:

750 g jemného hladkého tvarohu

250 g kyslej smotany

5 lyžíc cukru

2 vanilínové cukry

2 vajíčka

2 lyžice zlatého klasu (alebo vanilkové-ho pudingu)

Postup:

Pripravíme si plnku: Zmiešame tvaroh, smotanu, cukor, vanilínový cukor mixé-rom pri nízkych otáčkach. Potom po jed-nom prísľaháme vajcia a nakoniec zlatý klas.

Vylejeme na predpečený korpus (ne-musíte čakať, kým vychladne) a dáme upiecť na cca 45 minút pri teplote 150 - 160°C.

Je dôležité piecť ho pomaly, aby ne-prihorel.

Po upečení ho ešte asi 20 minút necháme v pootvorenej rúre.

Poleva:

100 g horkej čokolády (čokolády na va-renie)

80 ml šľahačkovej smotany

50 g masla

Postup:

Kým nám vychladne, tak si pripravíme ešte polevu: Smotanu necháme zovrieť a nalámeme do nej čokoládu, ktorú ne-cháme úplne rozpustiť. Primiešame maslo, vymiešame do hladka a nalejeme na cheesecake. Dáme stuhnúť do chlad-ničky, ideálne cez noc.

Dobrá chuť!

Adam Franek, 6.A

Vtipy

• Doktorka vyšetruje malého chlapca a hovorí mu:

„A teraz nedýchaj!“

A malý chlapec sa jej pýta:

„A čo prdla si si?“

• Janko príde domov a povie ockovi:

- Vieš podpisovať jednotku aj potme?

• Ocino, chcel by som pomôcť jednému starčekovi.

Dáš mi na to päť eur?

- Pravdaže synak, to je od teba veľmi šľachetné. Tu máš dvacku.

A kde je ten úbohý starček?

- Tamto na rohu. Predáva zmrzlinu.

• V samoobsluže tlačí mladý otec vozík s potravinami a vrieskajúcim dekom. Muž takmer nežne opakuje:

„No tak, Albert, kľud. Kľud a žiadne scény. Ukl'udni sa...“

Nakloní sa k nemu nejaká pedagogická odborníčka a s uznaním hovorí:

„To je dobre, že s tým dieťaťom rozprávate ako s dospelým. Takto z Alberta vyrastie sebavedomý a vyrovnaný človek.“

Otec na to hovorí:

„Pani, mýlite sa. Ja som Albert!“

• Mamička sa pýta na Vianoce pred

pôrodom Ďurka:

- Synček môj, čo by si chcel radšej, sestričku, alebo bračeka?

- Mamička, ak ti to nebude robiť veľké problémy, tak radšej sánky.

• Večer pred spaním číta mamička dcérke, aby zaspala, na dobrú noc rozprávku. Po polhodine jej dcérka hovorí:

- Mamička, nemohla by si si ísť čítať niekde inde? Ja chcem už spať!

• Jožko, prečo namáčaš tú stenu?

- Lekár mi vravel, že si mám dávať obklady na miesta, kde som sa udel.

• Na pieskovisku sa hrajú dvaja chválenskári:

- Ha... a môj otec je historik!

- Ha... a moja mama hysterička!

• Ocko, máš dobrú optickú pamäť?

- To mám synak. Prečo sa pýtaš?

- Práve som ti rozbil zrkadlo na holičie.

• Jožko sa pýta dedka:

- Dedko, máš zuby?

- Kdeže vnúčik, nemám.

- Tak mi podrž môj zákusok...

Perly, perly, perličky...

• Úlohu som už poslala Sánke Sýkovej.

• I brush my teeth in front of the school.

• Preklad z wocabee: police officer - policajný údajník

• Je to predsa logistické. (pôvodne bolo myslené logické)

• V starovekom Ríme sa ľudia delili na dve skupiny: na slobodných a ...ženatých.

• Pre mňa - za mňa: For me - beyond me.

• Vonku je počasie pod psa: There is weather under the dog outside.

NÁVRAT DO ŠKOLY

